

“கிறிஸ்துவின் வெற்றிப் பிரவேசம்”

CHRIST'S TRIUMPHAL ENTRY

ஆதார வசனங்கள் : மாற்கு 11 : 1-11

திறவுகோல் வசனம் : சகரியா 9:9 “ சீயோன் குமாரத்தியே, மிகவும் களிகூரு; எருசலேம் குமாரத்தியே, கெம்பீரி; இதோ, உன் ராஜா உன்னிடத்தில் வருகிறார்”.

“பரலோக ராஜ்யம் சமீபித்திருக்கிறது” என்பதே யோவான் ஸ்நானகர் பிரசங்கித்த செய்தியாக இருந்தது. இதே செய்தியைத்தான் பாலஸ்தீனம் முழுவதும் கிராமம் கிராமமாக எடுத்துச்செல்லுமாறு இயேசுவும் தமது சீஷர்களுக்கு கட்டளையிட்டார். இச்செய்தியே அவருடைய பிரசங்கத்தின் சுமையாகவும், அவருடைய உவமைகளின் கருப்பொருளாகவும் இருந்தது. இறுதியாக, அவருடைய ஊழியத்தின் முடிவில், யூத தேசத்திற்கு இராஜ்யம் வந்தது, அதாவது, அவர்களுக்கு அது அருளப்பட்டது என்ற அர்த்தத்தில் கூறப்பட்டது. அதனை ஏற்றுக்கொள்வதும் அவர்கள் கையில்தான் இருந்தது. இன்றைய பாடம் இராஜ்யத்தின் முறையான சலுகை இயேசுவால் வழங்கப்பட்டதையும், யூதர்கள் ஒரு ஜனங்களாக அதனை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் புறக்கணித்ததையும் கூறுகிறது. இவ்வாறு “அவர் தமக்குச் சொந்தமானதிலே வந்தார், அவருக்குச் சொந்தமானவர்களோ(ஒருசிலரைத்தவிர) அவரை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை”(யோவான் 1:11). அவருடைய சொந்த தேசத்தாரே அவரை நிராகரித்து, ஐந்து நாட்களுக்குப்பிறகு அவரைச் சிலுவையில் அறைந்தனர். சிறிதுகாலம் கழித்து, பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று, அவரை ஏற்றுக்கொண்ட சிலர் பரிசுத்த ஆவியால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டதுமல்லாமல், அவருடைய இரண்டாம் வருகையின்போது நிறைவேற்றப்படவேண்டிய வேலைக்கும், மகிமையான இராஜ்யத்திற்குமென்று ஆயத்தமாக்கப்பட்டு வருகிற ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலின் உட்கருவாக ஆனார்கள்.

இந்தப் பாடத்தின் நிகழ்வுக்கு முந்தின சாயங்காலத்தின்போது, இயேசுவும் அவருடைய சீஷர்களும் பெத்தானியாவில் இருந்த லாசரு மார்த்தாள் மரியாள் ஆகியோருடைய வீட்டிற்கு விருந்தினர்களாக சென்றனர். அங்கே அவர்கள் தாங்கள் மிகவும் அன்புகூர்ந்த இயேசுவுக்கு ஒரு விசேஷ விருந்து ஏற்பாடு செய்திருந்தனர். இந்த லாசருவையே அவர் சில நாட்களுக்கு முன்பு மரண நித்திரையிலிருந்து எழுப்பியிருந்தார். இந்த விருந்து யூத ஓய்வு நாளினுடைய முடிவின்போது நடந்தது. அடுத்த நாள் காலை வாரத்தின் முதல் நாளானது, நம்முடைய ஞாயிற்றுக்கிழமைக்கு ஒத்திருந்தது.

இஸ்ரவேலருடைய நெருக்கடி அனுபவம்

தம்மை இராஜாவாக முன்னிலைப்படுத்துவதற்கான ஆயத்தத்தின்போது, இயேசு தம்முடைய சீஷர்களில் இருவரை அழைத்து, கழுதைக்குட்டியாகிய மறியைத் தம்மிடம் கொண்டுவருமாறு அனுப்பினார். மேலும் அதனை அவர்கள் எங்கே கண்டுபிடிக்கலாம் என்பதையும், எஜமானர் அதனைப் பயன்படுத்தியபிறகு திருப்பிக் கொடுத்துவிடுவார் என்று சொல்லுமாறும் அறிவுறுத்தினார். அந்த கழுதைக்குட்டி வருவதற்குள் இயேசுவையும், எந்த மனுஷன்மேல் அந்த குறிப்பிட்ட அற்புதம் நிகழ்த்தப்பட்டதோ அம்மனுஷனாகிய லாசருவையும் பார்க்க, பெத்தானியா கிராமத்தைச் சேர்ந்த ஜனங்களும், எருசலேமிலிருந்து சுமார் இரண்டு மைல் தொலைவிலிருந்து வந்திருந்த மற்றவர்களுமென ஒரு கணிசமான கூட்டம் கூடியிருந்தது. இஸ்ரவேல் இராஜாக்கள் கழுதையின் மீதேறி தங்கள் முடிசூட்டு விழாவிற்குச் செல்வது நெடுங்கால வழக்கமாக இருந்தது. மேலும் திரளான கூட்டத்தினர் இந்த தருணத்தின் ஆவிக்குள் பிரவேசித்தவர்களாய், இயேசு இந்த கழுதைக்குட்டியின் மீதேறி எருசலேமுக்குள் பவனி வரப்போகிறார் என்பதன் அர்த்தம் என்ன என்பதை உணர்ந்தனர். இறுதியில் அவர் இராஜாவின் அலுவலை ஏற்க ஆயத்தமாக இருந்ததை இது குறிப்பிட்டது.

சில காலத்திற்கு சீஷர்கள் அவரை மேசியாவாக அடையாளங் கண்டிருந்தனர். அந்த மேசியாவினுடைய ஆளுகையின் மகிமைகளைத்தான் அவர்கள் பகிர்ந்துகொள்ள இருந்தனர். திரளான ஜனங்களோ, “மேசியா வரும்போது இந்த மனிதனைப்பார்க்கிலும் மாபெரும் கிரியைகளைச் செய்வாரோ?” – அதாவது, இந்த மனிதனாகிய இயேசுவால் நிறைவேற்றப்படுவதைக் காட்டிலும், மேசியாவிடம் வேறெதுவும் அதிகமானதை எதிர்பார்க்கமுடியுமா? என்று கூறி, அந்தளவிற்கு அவரை உயர்வாகக் கருதக் கற்றுக்கொண்டிருந்தனர். ஆனால் இயேசு தம்மை முறைசார்ந்தவகையில் முன்வைத்தது, இதுவே முதன்முறையாக இருந்தது. முந்தைய

சந்தர்ப்பங்களில், அவர்கள் அவரை இராஜாவாக்க பலவந்தமாக அழைத்துச் செல்ல முயன்றபோது, நேரம் இன்னும் வரவில்லை என்பதை உணர்ந்த அவர், தம்மைத்தாமே விலக்கிக்கொண்டார். இப்போதோ, அவர் பின்வாங்காமல், செயல்படுத்துவதற்கு முன்வந்து, மறியைக் கொண்டுவர ஆள் அனுப்பி, தேசத்தின் தலைநகருக்கு அதின் இராஜாவாக வெற்றி பவனி செல்ல ஆயத்தமானார்.

தங்கள் எஜமானின் மகிமை சமீபித்திருக்கிறதென்றும், அதில் தங்களுடைய பங்கைக் குறித்தும் நினைத்துப் பார்க்கையில், சீஷர்களின் இருதயங்கள் உற்சாகத்தால் எழுச்சியடைந்திருக்கும் என்பதில் நாம் உறுதியாக இருக்கலாம். ஆயினும் அவர் சிலுவையில் அறையப்படவேண்டும், பின்னர் “தூர தேசத்திற்கு”, அதாவது பரலோகத்திற்கே சென்று, அதிகாரமுடையவராக்கப்படவேண்டும், பின்னர் உலகத்தை ஆசீர்வதிக்கப்போகிற இராஜ்யத்தை ஸ்தாபிக்கத் திரும்பவேண்டும் என்கிற அவரது வார்த்தைகளின் முழு அர்த்தத்தையும் அப்போஸ்தலர்கள் இன்னும் உணராதவர்களாய் இருந்தனர்.

இருந்தபோதிலும், தம்மை இராஜாவாக முன்வைப்பதென்பது ஒரு முறையான காரியம் என்பதிலும், இஸ்ரேயல் தேசம் போக்குச்சொல்வதற்கு இடமில்லாமல் தீர்க்கதரிசனத்தை நிறைவேற்றுவதிலும் இயேசு முழு எச்சரிக்கையோடு இருந்தார். அவர் நகரத்திற்குள் பிரவேசித்தபோது, ஜனங்கள் பெருமளவில் எழுந்து, அவரை அங்கீகரித்து, அவரைப் போற்றியிருந்தால், உண்மையில் அவர்கள் தெய்வீகத் தேவைகளுக்கு இசைவாக இருந்திருப்பார்கள். அது அவர்களுக்கு எல்லா ஆசீர்வாதங்களிலும் மேலானதை கொண்டுவந்திருக்கும். ஆனால் தாம் அசட்டை பண்ணப்படுவோம், மறுஷரால் புறக்கணிக்கப்படுவோம் என்றும், தம்முடைய சொந்த ஜனங்கள் வெட்கத்தால் தம்மிடமிருந்து தங்கள் முகங்களை மறைப்பார்கள் என்றும் தீர்க்கதரிசனம் ஏற்கனவே அறிவித்திருந்ததை இயேசு முன்னமே அறிந்திருந்தார்(ஏசாயா 53:3). ஆகையால் பயணமும் அதற்கான ஆயத்தமும், சீஷர்களுக்கும் திரளான ஜனங்களுக்கும் எதனை அர்த்தப்படுத்தியதோ, அதிலிருந்து மிகவும் வித்தியாசமானதாக இயேசுவுக்கு அவை அர்த்தப்படுத்தின.

கல்லுகளே கூப்பிடும்

கழுதை கொண்டுவரப்பட்டதும், ஜனங்களில் சிலர் சேணத்திற்குப் பதிலாகத் தங்கள் வஸ்திரங்களை அதன்மேல் போட்டார்கள். இயேசு அதன்மீது ஏறினதும் பவனி தொடங்கியது. சிலர் அவருக்கு முன்சென்றார்கள், சிலர் பின்தொடர்ந்தனர். “எருசலேம் குமாரத்தியே, கெம்பீரி; இதோ, உன் ராஜா உன்னிடத்தில் வருகிறார்; அவர் நீதியுள்ளவரும் இரட்சிக்கிறவரும் தாழ்மையுள்ளவரும், கழுதையின்மேலும் கழுதைக்குட்டியாகிய மறியின்மேலும் ஏறி வருகிறவருமாயிருக்கிறார்” என மெசியாவின் வருகையைக் குறித்து அறிவிக்கப்பட்ட தீர்க்கதரிசனத்தைக் குறித்து ஜனங்கள் நன்கு அறிந்திருந்தனர். தீர்க்கதரிசிகள் முன்னறிவித்திருந்த “கெம்பீரி” என்பது குறித்தும் மற்றும் அதற்கான எதிர்வினை பதில்கள் குறித்தும் அவர்கள் நன்கு அறிந்திருந்தனர். ஒரு தரப்பினர், “தாவீதின் குமாரனுக்கு ஓசான்னா! கர்த்தரின் நாமத்தினாலே வருகிறவர் ஸ்தோத்தரிக்கப்பட்டவர்!” என்று சொல்லி ஆர்ப்பரித்தார்கள். மீண்டும், “கர்த்தரின் நாமத்தினாலே வருகிற நம்முடைய பிதாவாகிய தாவீதின் ராஜ்யம் ஆசீர்வதிக்கப்படுவதாக! என்கிற சத்தம் எழுந்தது. பின்னர் அதற்கு பதிலாக, “உன்னதத்திலே ஓசன்னா!” என்கிற கோஷம் எழுந்தது. இந்த வெவ்வேறு வாக்கியங்கள் வெவ்வேறு சுவிசேஷகர்களால் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன.

ஆனால் அனைவருமே இயேசுவை உற்சாகமாகப் போற்றுபவர்களாக இருக்கவில்லை. இசைந்துபோகாத சத்தமொன்று கேட்கப்பட்டது. ஆர்வத்தினிமித்தம் நகரத்திலிருந்து வந்தவர்களில் சிலர் ஆர்ப்பரிப்பைக் குறித்து குறைகூறினர். மேலும் தமக்கு இவ்வளவு பெரிய கனத்தைச் செலுத்திக் கொண்டிருப்பதற்காக ஜனங்களை இயேசு ஏன் கண்டிக்கவில்லை என்று ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அவர்கள் இயேசுவுக்கு அவருடைய சீஷர்கள் மூலமாய் இதைப்பற்றின செய்தியை அனுப்பினார்கள். அதற்கு இயேசு, ஒரு மாபெரும் தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறிக்கொண்டிருக்கிறது என பதிலளித்தார். பரிசுத்தஆவியின் ஏவுதலால் சகரியா தீர்க்கதரிசி, “எருசலேம் குமாரத்தியே கெம்பீரி” எனக் கூறினார்!. மேலும் அதுபோன்ற ஆர்ப்பரிப்பும் செய்யப்படவேண்டியிருந்தது. திரளான ஜனங்கள் சத்தமிடத் தவறியிருந்தாலும்கூட, தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறியிருந்திருக்கும். கல்லுகளே கூப்பிட்டிருக்கும் என்று இயேசு அறிவித்தார்.

முதலாம் குருத்தோலை ஞாயிறு

உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் உள்ள சில கிறிஸ்தவர்கள், குறிப்பாக இயேசு எருசலேமுக்குள் பிரவேசித்த அந்த ஞாயிற்றுக்கிழமை நிறைவுகூருவது வழக்கம். அப்பவனியின்போது, ஜனங்களில் பலர்

தங்கள் வஸ்திரங்களை மரியாதை மற்றும் கனத்தின் அடையாளமாக வழியிலே விரித்துவிட்டு, அச்சிறிய மிருகம் அவர்களைக் கடந்துசெல்லும்வரை காத்திருந்து, பின்னர் மீண்டும் முன் ஓடிச்சென்று, அவற்றை விரித்ததாக பதிவு சொல்கின்றது. மற்றவர்கள் இலைகளையும் பூக்களையும் புற்களையும் கொண்டுவந்து, வழியெங்கும் பரப்பினார்கள். இன்னும் சிலர் குருத்தோலைகளைக் கொண்டுவந்தார்கள் என பரிசுத்த யோவானுடைய கவிசேஷம் நமக்கு கூறுகின்றது.

இது ஒரு மகிழ்ச்சியான ஊர்வலமாக இருந்து, சகரியாவின் தீர்க்கதரிசனத்தை நிறைவேற்றியது. ஆயினும், வேதாகமப் பதிவு சுட்டிக்காட்டுகிறபடி, இது இயேசுவுக்கு ஒரு சோகமான அம்சத்தை உள்ளடக்கியிருந்தது. எருசலேமைக் காணும்படியான ஒலிவ மலையின் திருப்பத்தை அவர்கள் அடைந்ததும், எஜமானர் பவனியை நிறுத்திவிட்டு, நகரத்தைப் பார்த்து அதற்காகக் கண்ணீர் விட்டழுது, “எருசலேமே, எருசலேமே, தீர்க்கதரிசிகளைக் கொலைசெய்து, உன்னிடத்தில் அனுப்பப்பட்டவர்களைக் கல்லெறிகிறவளே! கோழி தன் குஞ்சுகளைத் தன் சிறகுகளின்கீழே கூட்டிச்சேர்த்துக்கொள்ளும் வண்ணமாக நான் எத்தனைதரமோ உன் பிள்ளைகளைக் கூட்டிச் சேர்த்துக்கொள்ள மனதாயிருந்தேன்; உங்களுக்கோ மனதில்லாமற் போயிற்று. இதோ, உங்கள் வீடு உங்களுக்குப் பாழாக்கிவிடப்படும்; கர்த்தருடைய நாமத்தினாலே வருகிறவர் ஸ்தோத்தரிக்கப்பட்டவர் என்று நீங்கள் சொல்லுங்காலம் (கிட்டத்தட்ட 19 நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு) வருமளவும் என்னைக் காணாதிருப்பீர்கள் என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” எனக் கூறினார்(லூக் 13:34,35).

அந்த நாள் யூத தேசத்திற்கு ஒரு திருப்புமுனையாக இருந்ததையும், அவர்கள் தம்மை நிராகரித்தது பரமபிதாவினால் அவர்கள் நீண்ட காலத்திற்கு நிராகரிக்கப்படுவார்கள் என்பதை அர்த்தப்படுத்தியதையும் இயேசு உணர்ந்திருந்தார். அதாவது, அவருடைய சீஷர்களாக மாறும் ஒருசிலரைத்தவிர, மற்றவர்கள் தெய்வீக தயவிலிருந்து விலக்கப்படுவார்கள் என்பதை அது அர்த்தப்படுத்தியது. அந்த நீண்ட நூற்றாண்டுகளில் ஆபிரகாமின் மாம்சீக சந்ததியின் மேலான தயவுபெற்ற ஜனங்கள் துயரத்தில் இருப்பார்கள் என்பதை அர்த்தப்படுத்தியது. பல நூற்றாண்டுகளாக அவர்களுடன் இருந்த தேவ தயவு இனிமேல் புறஜாதிகளுக்கு விரிவுபடுத்தப்படும், அதனால் புறஜாதிகளிடமிருந்து உண்மையுள்ள பரிசுத்தவான்களின் கூட்டமொன்று, பரலோக இராஜ்யத்தில் இயேசுவுடனும் மற்றும் உண்மையுள்ள யூதர்களுடனும் கூட்டாளிகளாகவும் உடன்குதந்திரர்களாகவும் இருப்பதற்கென கூட்டி சேர்க்கப்படும் என்பதை அர்த்தப்படுத்தியது. இந்த தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட பரலோக, ஆவிக்குரிய இராஜ்ய வகுப்பார் மகிமையடையும் வரையிலும், யூத ஜனங்கள் மீண்டும் தேவனுடன் ஐக்கியத்திற்குள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டார்கள் என்பதை அர்த்தப்படுத்தியது.

இஸ்ரவேலின் நிராகரிப்பு நிரந்தரமானது அல்ல, மாறாக ஒரு காலத்திற்கு மட்டுமே, உண்மையுள்ள பரிசுத்தவான்களின் முழு எண்ணிக்கையும் புறஜாதியார் மத்தியிலிருந்து கூட்டிச்சேர்க்கப்படும் வரை மட்டுமே என்கிற இந்த உண்மைக்குப் பரிசுத்த பவுல் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் நம் கவனத்தை ஈர்க்கிறார். பின்னர் தேவனுடைய தயவானது மாம்சீக இஸ்ரவேலுக்குத் திரும்பும். அவர்களைத் தொடர்ந்து அது பூமியிலுள்ள எல்லா குடும்பங்களுக்கும் சென்று சேரும் – ரோமர் 11:25-32.

சமாதானப் பிரபுவாகிய இயேசு

சமாதானப்பிரபுவாகிய இயேசுவின் இந்தப் பிரவேசம், பூமிக்குரிய வெற்றிவேந்தர்கள் மற்றும் இராஜாக்களின் வெற்றிப் பிரவேசங்களிலிருந்து எவ்வளவு வித்தியாசமானதாய் இருந்தது! மனித பேரார்வத்தின் உற்சாகத்திலும், மனித மனங்களின் தவறான அபிப்பிராயத்திலும், ஒரு விசேஷித்த மகிமையின் ஒளிவட்டம் உலகத்தை வென்றவர்களைச் சூழ்ந்திருக்கிறது. வீரச் செயல்கள், துணிவுமிகு வெற்றிகளென வரலாற்றாசிரியர்களால் சித்தரிக்கப்பட்டவைகளில் ஒரு வசீகரம் இருக்கிறது. மாவீரன் அலெக்ஸாண்டர், கிரேக்க ஸ்பார்டனியர், உரோம ராயர்கள் ஆகியோரின் வீரதீரம் குறித்தும், இன்னுமாக நவீன காலத்திய ராபர்ட் புரூஸ், நெப்போலியன் மற்றும் வெலிங்டன், அதிபதிகளாகிய கிராண்ட் மற்றும் லீ, ஷெர்மன், ஜான்சன், ஷெரிடன் மற்றும் ஸ்டீவர்ட் ஆகியோரின் வீரதீரம் குறித்தும் வளர்ந்து வரும் தலைமுறையினர் ஆர்வத்துடன் வாசிக்கின்றனர். இவர்கள் அனைவருடைய வீடு-திரும்புதலும் வெற்றி ஊர்வலங்களாக இருந்தன. பல சமயங்களில் யாருக்கு மரியாதை கொடுக்கப்பட வேண்டுமோ அவர்களுக்கு மரியாதை அளிக்கும் விதமாக இருந்தன.

ஆயினும் கூட, ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் அத்தகைய வெற்றிகளுக்கு வழிவகுத்த காட்சிகளுக்கு எதிராக, மனதின் கண்ணானது தவிர்க்க முடியாதவகையில் மூடிக்கொள்கிறது. கொல்லப்பட்ட மற்றும் காயமடைந்த பத்து லட்சத்துக்கும் மேற்பட்டவர்களையும், துக்கத்தில் இருக்கும் பத்து லட்சத்துக்கு மேற்பட்ட விதவைகள் மற்றும் அநாதைகளையும் மறக்க முயற்சிக்கிறோம். அந்த வெற்றிகரமான படைகளுக்குப் பின்னால் புகைந்து கொண்டிருந்த வீடுகளின் இடிபாடுகளை நாம் மறக்க முயற்சிக்கிறோம். ஆயினும் நீதியை நிலைநாட்டுவதற்கு சில சமயங்களில் போர் அவசியமானதாகத் தோன்றினாலும், பட்டயத்தால் வாங்கப்பட்ட ஆசீர்வாதங்கள் பயங்கரமான விலைகொடுத்து சேகரிக்கப்பட்டவை என்பதை நாம் அனைவரும் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

இந்தக் கண்ணோட்டத்தில், சமாதானப்பிரபுவாகிய இயேசுவும், அவரைத் தொடர்ந்து அவரது அடிச்சுவடுகளில் நடந்துவரும் பரிசுத்தவான்களின் சேனையும்— உலக ஜனங்களுக்கும் கூட ஓர் அழகான சித்திரத்தை வழங்குகின்றனர். தலைவரும் பின்னடியார்களுமாகிய இந்த வெற்றியாளர்கள் – மரிப்பதன்மூலம் ஜெயம் பெறுகிறார்கள். எனவேதான் இயேசுவும் தம்மைப் பின்பற்றியவர்களிடம், “தன் ஜீவனை இரட்சிக்க விரும்புகிறவன் அதை இழந்துபோவான், என்னிமித்தமாகவும், சுவிசேஷத்தி—னிமித்தமாகவும் தன் ஜீவனை இழந்துபோகிறவன் அதைக் கண்டடைவான்”(மத்16:25) என்று கூறினார். இவ்வாறு கண்ணோக்குகையில், ஆட்டுக்குட்டியானவரின் பின்னடியார்கள் அனைவரும் சுயத்தைப் பலிசெலுத்துபவர்களாய் இருக்கிறார்கள் என்று வேதாகமம் கூறுகிறது. “...சகோதரரே, நீங்கள் உங்கள் சரீரங்களைப் பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டுமென்று, தேவனுடைய இரக்கங்களைமுன்னிட்டு உங்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன்; இதுவே நீங்கள் செய்யத்தக்க புத்தியுள்ள ஆராதனை”(ரோமர் 12:1). மரணத்தின் மூலம் கிடைக்கும் இப்படிப்பட்ட வெற்றியை, பெரும்பாலான ஜனங்களால் புரிந்துகொள்வது கடினம்! இதன் தத்துவம் என்ன? வெற்றி எங்கே? என புரிந்துகொள்வது கடினம்.

மரிப்பதன் மூலம் வெற்றிபெற்ற இராஜாக்கள்

சகோதரர்களுக்காகத் தங்கள் ஜீவனைக் கொடுப்பதிலும், சத்தியம் மற்றும் நீதிக்கு ஆதரவளிப்பதிலும், கிறிஸ்து மற்றும் அவருடைய பின்னடியார்களுடைய வெற்றி எங்கே உள்ளது என்று கேட்கக்கூடும். வேதாகமம் மாத்திரமே இக்கேள்விக்கு பதிலளிக்கிறது. விசுவாசத்தைக் கடைப்பிடிப்பவர்களால் மாத்திரமே வேதாகமத்தின் பதிலைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். கிறிஸ்து மற்றும் திருச்சபையின் உண்மையான வெற்றி என்பது சுயத்தின் மீதான வெற்றியாக இருக்கிறதென்றே வேதாகமம் அறிவிக்கின்றது. அவர்களின் முடிசூடும் நாள் எதிர்காலத்திற்குரியது. அவர்களது வெற்றியினால் உண்டாகும் சந்தோஷம் அப்போதுதான் இருக்கும்.

கழுதையின் மீதேறிச் சென்ற இயேசுவின் வெற்றிப்பிரவேசம் நிழலாக மாத்திரமே இருந்தது. நிஜமானது திரைக்கு அப்பால் மகிமைவாய்ந்ததாக இருக்கும். எவ்வாறு இயேசு தம்முடைய உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகு மகிமையைப் பெற்றுக்கொண்டாரோ, அதுபோலவே, சபையின் உயிர்த்தெழுதலானது அவர்களை அபூரண மனிதர்களிலிருந்து பரிபூரண ஆவிக்குரிய ஜீவிகளாக. உலகத்தை ஆசீர்வதிக்கவிருக்கும் மகிமையான ஆயிரமாண்டு இராஜ்யத்தில் தங்கள் மீட்பராகிய எஜமானருடன் உடன் சுதந்திரவாளிகளாக மாற்றும் என்று அவர் தம் சபைக்கு வாக்களித்திருக்கிறார்.

இயேசு மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தபிறகு, தம்முடைய மரணம் எதனை அடையாளப்படுத்துகிறது என்று மனக்கலக்கமடைந்திருந்த சீஷர்களுக்கு, “கிறிஸ்து இவ்விதமாகப் பாடுபடவும்(மரணம்), தமது மகிமையில் பிரவேசிக்கவும் வேண்டியதில்லையா?”(லூக்கா 24:26) என விளக்கினார். எனவே இராஜ்யத்தில் இயேசுவின் பங்காளிகளாக ஆகப்போகின்ற எல்லோரைக்குறித்தும், பரிசுத்த பவுல் பின்வருமாறு அறிவித்தார்; அவரோடேகூடப் பாடுகளைச் சகித்தார்களானால், அவரோடேகூட ஆளுகையும் செய்வார்கள்; அவரோடேகூட மரித்தார்களானால் அவரோடேகூட பிழைத்திருப்பார்கள் (2தீமோத்2:12). கிறிஸ்துவும் அவருடைய திருச்சபையும், தற்காலத்திலும் நித்தியத்திற்கும் தங்கள் மனித நம்பிக்கைகள் மற்றும் நலன்களுக்கு மரிக்கின்றனர். தங்கள் ஜீவனைக் கையளித்து, நீதியினிமித்தம் துன்பப்படுகின்றனர். அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் வெகுமதி இரட்டிப்பானதாகும்.1) தேவதூதர்களைப்போல, ஆனால் இன்னும் மகிமை வாய்ந்த, “துரைத்தனத்துக்கும் அதிகாரத்துக்கும், வல்லமைக்கும், கர்த்தத்துவத்துக்கும், பேர் பெற்றிருக்கும் எல்லா நாமத்துக்கும் மேலாய்”, பரத்திற்குரிய, ஆவிக்குரிய மகிமைக்கு உயரும் அவர்களின் சொந்த உயர்த்தப்படுதல் 2) இராஜ்யத்தின் மகிமையாக – மனிதர்களது மறுசீரமைப்புக்கான தெய்வீக முகவர்களாக இருப்பதன் சந்தோஷம்,

வேதாகமத்தின் இந்தக் கண்ணோட்டத்திலிருந்து, கிறிஸ்தவ போராட்டம் என்பது உலகம் அறிந்த மற்றெல்லா போராட்டங்களிலிருந்தும் வேறுபட்டதாயிருக்கிறது. இது பாவத்திற்கு எதிரான போராட்டம், சுய

சித்தத்திற்கு எதிரான போராட்டம், தெய்வீகச் சித்தத்திற்கு முழுமையாக அடிபணிவது. மரணத்தின் மூலம் அடையும் ஒரு வெற்றியாகும். “நீ மரணபரியந்தம் உண்மையாயிரு, அப்பொழுது ஜீவ கிரீடத்தை உனக்குத் தருவேன்” (வெளிப் 2:10). “நான் ஜெயங்கொண்டு என் பிதாவினுடைய சிங்காசனத்திலே அவரோடேகூட உட்கார்ந்ததுபோல, ஜெயங்கொள்ளுகிறவனெவனோ அவனும் என்னுடைய சிங்காசனத்தில் என்னோடேகூட உட்காரும்படிக்கு அருள்செய்வேன்” (வெளிப் 3:21). இந்த வகையான ஒரு முன்மொழிவை உலகம் குறைபாட்டுடன் புரிந்துகொள்வதில் எந்த ஆச்சரியமுமில்லை! “உலகம் அவரை அறியாதபடியினாலே நம்மையும் அறியவில்லை” (1யோவான் 3:1). இயேசுவும் அவரைப் பின்பற்றுபவர்களும் உலகத்தால் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுவதற்கு தங்களைச் சமர்ப்பிக்கவேண்டும் என்பது சவிசேஷம் கோரும் தேவைகளில் ஒன்றாகும். கிறிஸ்துவினிமித்தம் நாம் பைத்தியங்களாக எண்ணப்படுகிறோம் – 1கொரிந் 4:10.

இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளை உண்மையாகப் பின்பற்றுபவராக இருப்பதற்கு கொஞ்சம் சகிக்கும் ஆற்றல் தேவைப்படுகிறது. அவருடைய நாளில் இருந்தவர்களால் அவர் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டதைப்போல, இவர்களும் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுவார்கள். அவர் வையப்பட்டதைப் போல வையப்படுவார்கள். “என்னிமித்தம்... பலவித தீமையான மொழிகளையும் உங்கள்பேரில் பொய்யாய்ச் சொல்வார்கள்” (மத்5:11). கிறிஸ்து மற்றும் அவரைப் பின்பற்றுபவர்களின் இந்தச் சோதனை அனுபவங்களில் ஒரு மகிமையான நோக்கம் உள்ளது என்பதை தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்கள் மூலம் நாம் புரிந்துகொள்ளும்போதுதான், அவற்றை சந்தோஷத்துடன் சகித்துக்கொள்ள நம்மால் முடியும். இவர்களுக்கு மாத்திரமே – மகிமை கனம் அழியாமை மற்றும் கர்த்தர் தம்முடைய உண்மையுள்ள பின்னடியார்களுக்கு வாக்களித்துள்ள இராஜ்யம் என, திரைக்கு அப்பாலுள்ள காரியங்களைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய விசுவாசக் கண்கள் கர்த்தரால் அருளப்படுகின்றன.

“ஆட்டுக்குட்டியானவருடைய கோபம்”

இயேசு சமாதானப்பிரபு என்பதால், அவருடைய எதிரிகளைப் பழிவாங்கும் விதமாக, இரத்தக்கறை படிந்த வஸ்திரங்களில் உள்ள ஒரு வல்லமையுள்ள ஜெயவீரரென அவரைக் குறிப்பிடும் பல்வேறு வேதவாக்கியப் பகுதிகளை நம் எவ்வாறு புரிந்துகொள்வது? மேலும் குறிப்பாக, வானத்தின் மேகங்களுடனே அவர் வரும்போது, பூமியின் கோத்திரத்தாரெல்லாரும் அவரைப் பார்த்துப் புலம்புவார்கள் (வெளி 1:7) என்கிற அறிவிப்பை நாம் எவ்வாறு புரிந்துகொள்வது?

அவர் குணப்படுத்துவதற்காகக் காயப்படுத்துவார் என்று இந்த சமாதானப்பிரபுவைக் குறித்து கூறப்படுகிறது. அவர் உலகில் எந்தப் பேரழிவுகளைக் கொண்டுவந்தாலும், அல்லது வர அனுமதித்தாலும், அவையனைத்தையும் மாறுவேடத்தில் வந்த ஆசீர்வாதங்களென ஆகுமளவுக்கு அவை மேற்பார்வையிடப்படும். சந்தேகத்திற்கிடமின்றி நமது கர்த்தரைக் குறித்து கூறப்பட்ட அனைத்தும் உயர்மட்ட அடையாளத்திற்குரியதாகும். உதாரணமாக, அவர் தனது வாயிலிருந்து புறப்படும் பட்டயத்தால் – சத்திய வார்த்தையால் அல்லது செய்தியால், தேசங்களை வெட்டுவார் (வெளிப்19:15). பரிசுத்த பேதுரு, பெந்தெகொஸ்தே நாளில் சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தபோது, அவருடைய பிரசங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தவர்களில் சிலர் “இருதயத்திலே குத்தப்பட்டவர்களாகினர்” – பரிசுத்த பேதுருவின் சொல்லர்த்தமான பட்டயத்தால் அல்ல, மாறாக, “தேவவசனமாகிய ஆவியின் பட்டயத்தால்” “இருதயத்தில் குத்தப்பட்டவர்களாகினர்”. இறுதியில் அந்தப் பட்டயமானது நீதியை எதிர்ப்பவர்கள் அனைவரையும் வெட்டும், அதுவும் அவரவருடைய நன்மைக்காகவே வெட்டும். துணிகரமான தீயவர்கள் மாத்திரமே இறுதியில் இரண்டாம் மரணத்தில் அழிக்கப்படுவார்கள்.

ஆயினும், மேசியாவின் இராஜ்யத்தின் துவக்கம் உபத்திரவக் காலத்தின் மத்தியில் இருக்கவேண்டும் என்பதையும், அந்த உபத்திரவத்தைக் கொண்டவருவதோடு அல்லது குறைந்தபட்சம் அதனை அனுமதிப்பதோடு கிறிஸ்து சம்பந்தப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்பதையும் நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. தெளிவாகவே இந்த யுகத்தின் முடிவில், மனுக்குலத்தார் மாபெரும் உபத்திரவத்தை தங்களிடது கொண்டுவர அனுமதிக்கப்படுவார்கள். தீய சக்திகளாகிய சாத்தானும் அவனது தூதர்களும், நமக்குத் தீங்கு செய்யத் தயாராக உள்ளனர். மேலும் மனித சக்திகள் மற்றும் மனித சபாவத்தில் வேரூன்றிய பாவ சக்திகள் மூலம், சமூகக் கட்டமைப்பிற்குத் தீங்கு செய்யத் தயாராக உள்ளனர். தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சபையார் அனைவரும் தங்கள் நெற்றியில் – தங்கள் புத்தியில், சத்தியத்தைக்கொண்டுமுத்திரையிடப்பட நிர்ணயிக்கப்பட்ட காலம் வரையிலும், பூமியின்மீது சேதம் உண்டாக்காதபடி, நான்கு காற்றுக்களை நான்கு தூதர்கள் பிடித்துக்கொள்ளும்படிக்கு, தெய்வீக வல்லமையானது இவற்றைக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்திருக்கும் என்று வேதாகமம் குறிப்பிடுகின்றது.

தகுந்த நேரத்தில் அந்த கலகத்தின் “காற்றுக்கள்” கட்டவிழ்த்துவிடப்படும். மேலும் ஏற்றகாலத்தில் இராஜாதி இராஜாவும் கர்த்தாதி கர்த்தருமானவர் மனுக்குலத்தை அதனிடமிருந்தும் எதிராளியிடமிருந்தும் மீட்பதற்காக தலையிடும்வரையிலும், உபத்திரவம் மாபெரிதாய் இருக்கும். பின்னர் சாத்தான் ஓராயிரம் வருஷங்கள் கட்டப்பட்டிருப்பான், பூமியிலுள்ள சகல குடும்பங்களின் ஆசீர்வாதத்திற்காகவும் மேசியாவின் இராஜ்யமும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும்.
